

Judikatūras krājums

CIVILDIENESTA TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS
2011. gada 16. novembrī

Lieta F-61/11 R

Daniele Possanzini

pret

Eiropas Aģentūru operatīvās sadarbības vadībai pie Eiropas Savienības dalībvalstu ārējām robežām (Frontex)

Civildienests — Pagaidu noregulējums — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu —
Pamatprasības nepieņemamība — Interese izsvēršana

Priekšmets Prasība, kura iesniegta saskaņā ar LESD 278. pantu un EAEKL 157. pantu, kā arī LESD 279. pantu, kas piemērojams EAEK līgumam saskaņā ar tā 106.a pantu, un ar kuru *D. Possanzini* būtībā lūdz apturēt lēmumu, ar kuriem *Frontex* ir atteikusies pagarināt viņa pagaidu darbinieka līgumu, piemērošanu

Nolēmums Prasītāja pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt. Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Kopsavilkums

1. Pagaidu noregulējums — Pieņemamības nosacījumi — Pamatprasības pieņemamība — Neatbilstība — Ierobežojumi
(LESD 278. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. panta 2. punkts)

2. Pagaidu noregulējums — Piemērošanas apturēšana — Pagaidu pasākumi — Piešķiršanas nosacījumi — “Fumus boni juris” — Steidzamība — Kumulatīvs raksturs — Visu attiecīgo interese izsvēršana — Izmeklēšanas kārtība un pārbaudes veids — Pagaidu noregulējuma tiesneša rīcības brīvība — Pasākuma pagaidu raksturs
(LESD 278. un 279. pants; Civildienesta tiesas Reglamenta 102. pants)

1. Jautājums par pamatprasības pieņemamību principā nav jāizvērtē pagaidu noregulējuma tiesvedības ietvaros, bet gan analizējot minēto prasību, izņemot gadījumu, kad uzreiz ir skaidri redzams, ka prasība ir acīmredzami nepieņemama. Lemšana par prasības pieņemamību pagaidu noregulējuma tiesvedības stadijā, kad tās pieņemamība nav *prima facie* pilnībā izslēgta, veicinātu tiesas nolēmuma pamatlietā iepriekšēju izlemšanu.

Turklāt, pat ja pamatprasības acīmredzama nepieņemamība netika uzsvērtā aizstāvībā, nav izslēgts, ka pagaidu noregulējuma tiesnesis pieņem lēmumu par šo jautājumu, ciktāl tādas prasības nepieņemamība, ar kuru tiek lūgts pārskatīt tiesā tiesību aktu, ir absolūts pamats, ko Savienības tiesa var izvirzīt un kas tai ir jāizvirza pēc savas ierosmes.

(skat. 17. un 18. punktu)

Atsauces

Pirmās instances tiesa: 1999. gada 4. februāris, T-196/98 R *Peña Abizanda* u.c./Komisija, 10. punkts un tajā minētā judikatūra.

Civildienesta tiesa: 2006. gada 14. decembris, F-120/06 R *Dálnoky*/Komisija, 41. punkts.

2. Nosacījumi par pieteikuma steidzamību un par tā šķietamu pamatojumu (*fumus boni juris*) ir kumulatīvi, līdz ar to, ja kāds no tiem nav izpildīts, pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu ir jānoraida. Pagaidu noregulējuma tiesnesis attiecīgā gadījumā nodrošina arī atbilstošo interešu izsvēršanu.

Izskatot šo apstākļu kopumu, pagaidu noregulējuma tiesnesim ir plaša rīcības brīvība un, ņemot vērā konkrētā gadījuma īpatnības, viņš var noteikt, kādā veidā jāpārbauda šie dažādie apstākļi, kā arī šīs izskatīšanas kārtību, jo neviena tiesību norma neuzliek pienākumu ievērot iepriekš iedibinātu analīzes shēmu, lai novērtētu nepieciešamību noteikt pagaidu pasākumus.

Ja pieteikumā par pagaidu pasākumu noteikšanu ir ietverta norāde, ka pastāv risks, ka pieteikuma iesniedzējam varētu tikt nodarīts būtisks un neatgriezenisks kaitējums, un pagaidu noregulējuma tiesnesis izsver attiecīgās intereses, viņam ir jāizvērtē, vai gadījumā, ja tiesa, kas izskata lietu pēc būtības, atceltu apstrīdēto lēmumu, būtu iespējams mainīt situāciju, ko ir radījusi tā tūlītēja izpilde, un otrādi – vai minētā lēmuma piemērošanas apturēšana liktu šķēršļus tā pilnīgai iedarbībai, ja prasība pamatlietā tiktu noraidīta.

Runājot par sekām, ja tiktu nolemts apturēt atteikumu atjaunot darbinieka līgumu, vienkārša minētā atteikuma apturēšana nemainītu ieinteresētās personas situāciju, jo tā pati par sevi nevar radīt jebkādas tiesības atjaunot viņa līgumu, kā arī nevarētu ļaut pārskatīt viņa situāciju. Tādējādi šādi apturēšanai pašai par sevi nav jēgas un nozīmes.

(skat. 41., 42., 50. un 51. punktu)

Atsauces

Tiesa: 1989. gada 31. jūlijs, 206/89 R *S*/Komisija, 14. un 15. punkts.

Pirmās instances tiesa: 1999. gada 10. septembris, T-173/99 R *Elkaïm* un *Mazuel*/Komisija, 18. punkts; 2001. gada 9. augusts, T-120/01 R *De Nicola*/EIB, 12. punkts; 2008. gada 30. aprīlis, T-65/08 R *Spānija*/Komisija, 82. punkts un tajā minētā judikatūra.

Civildienesta tiesa: 2006. gada 31. maijs, F-38/06 R *Bianchi/ETF*, 20. punkts.